

Twintig jaar terug in de tijd : Desimpel Torhout wint de Beker van België

TORHOUT ◊ Zaterdagavond spelen Antwerpen en Asse-Lennik de finale van de Beker van België. Dat betekent dat er voor het eerst in twintig jaar geen spoor is van Maaseik of Roeselare in de finale. In 1995 was het Desimpel Torhout dat de beker veroverde, na 3-1 winst tegen Breitex Herentals. Een verhaal uit de oude doos.

DOOR ARJAN DESANTE

Op 27 maart 1995 won Desimpel Torhout de finale van de Beker van België tegen Breitex Herentals, dat nochtans favoriet was voor de confrontatie. In de sporthal van Hasselt werd het toen 16-14, 6-15, 15-3 en 15-2.

Het werd het laatste wapenfeit van voorzitter Johan Windels (65), die aan het roer van de club stond van 1978 tot 1996. "Mijn inbreng was natuurlijk gering, ik kon hoogstens de tweede scheidsrechter wat bijsturen", lacht Johan, die momenteel CD&V-voorzitter is in Torhout. "Ik supporterde steeds met een fles van anderhalve liter water bij me en die was altijd leeg na de match. Dat deed ik niet alleen om de stem te smeren, maar ook omdat ik terwijl hij niet kon roepen. Mijn collega-advocaten wisten het trouwens goed, als ik op maandagmorgen met kleine oogjes op de rechtbank aankwam. *Torhout heeft weer gewonnen*, zeiden ze dan."

Vanwege zijn politieke functies komt de toenmalige voorzitter nog regelmatig in contact met Renaat Vandembroucke (37), OCMW-raadslid in Torhout en voormalig lid van de Torhoutse supportersclub. "Mijn vader was zelfs even voorzitter van de club, na de periode van Johan Windels en Peter Callant", verklaart Renaat, die lange tijd actief was als topscheidsrechter en momenteel zetelt in de cassatiecommissie van de Vlaamse Volleybalbond. "Het was toen een dulle treinrichting Hasselt, gevolgd door een stevige wandeling tot aan de sporthal. Paul Vanthourhout (*momenteel voorzitter van VKI Torhout en schooldirecteur in het Sint-Jozefsinstituut, red.*) orkestreerde die wandeling via de megafoon."

NATUURTALENT VANDEWEGHE

Samen bespreken beide Torhoutenaren de spelerskern van toen. Naar de naam van de

Pool Arek Czapar was het even zoeken, maar uiteindelijk bleken ze hun oude pou-lains nog niet vergeten. "Een ploeg zonder echte sterspeler", zijn beide heren het eens. "Al had Jurgen Vandeweghe wel het talent om de Europese top te halen", benadrukt Renaat Vandembroucke, terwijl de voormalige voorzitter bevestigend knikt. "Ik zeg niet dat hij een carrière zoals Wout Wijsmans zou uitgebouwd hebben, maar hij kon het zeker ver schoppen. Helaas leefde hij niet genoeg voor de sport. Hij kon destijds onvoldoende overweg met het geld en het uitgaan."

"Wij deden nochtans pogingen om Jurgen in het gareel te houden, want hij was inderdaad een natuurtaalent", meent Johan Windels. "Zo hadden we ooit een verplaatsing naar Gran Canaria, terwijl hij eigenlijk moest studeren. Zijn ouders waren niet blij dat hij toen ging volleyballen, maar ik besloot me over hem te ontfermen. Zo zat ik de hele vlucht naast hem om zijn leerstof te herhalen, hoewel hij dat na tien minuten natuurlijk beu was. Ook ter plaatse heb ik hem regelmatig naar zijn kamer gestuurd om te studeren."

"WHO THE F*CK IS YUREK?"

Een andere naam die in alle verhalen aan bod komt, is die van Yurek Strumilo. In 2012 trad de Poolse coach nog aan op de Olympische Spelen met de dames van Algerije, maar vroeger kende hij vooral meerdere periodes bij Torhout. In 1995 was hij echter coach bij... Herentals.

"In die periode was het liedje 'Alice, who the f*ck is Alice?' nogal bekend", glimlacht Renaat. "In Hasselt hadden de 500 meege-reisde supporters dat echter gewijzigd in 'Yurek, who the f*ck is Yurek?'. Hij draaide zich om en applaudeerde naar ons. Erg aangedaan leek hij niet na de nederlaag, want hij zat een pint te drinken met onze supporters achteraf. Hij sprong nog

De spelers bovenaan van links naar rechts zijn Geert Lefevere, Kurt Verleene, Danny Janssens, Kris 'Beertje' Vermeersch, Dirk Devlieger, Grzegorz Wagner, Philippe De Cock. Links onderaan zien we Jurgen Vandeweghe, met supporter Renaat Vandembroucke aan zijn zijde. Rechtsomder zit Miralem Dedovic gehurkt tussen assistent-coach Jan Van Huffel en kinesist Marc Vlamynck. Uiterst rechts staat toenmalig coach Vic Ernon. (Foto's Ronny Neirinck)

net niet mee op de trein naar Torhout."

"Strum hebben we ooit nog weggekocht bij Ibis Kortrijk", vult Johan Windels aan. "Zij waren toen landskampioen en wij speelden slechts in tweede klasse, maar beschikten wel over wat centen. Je kon Yurek geen vijf jaar houden, maar Torhout was wel zijn echte liefde. Daarom keerde hij telkens terug. Technisch was hij geen toptrainer, zeker niet beter dan onze toenmalige coach Vic Ernon. Yurek was wel een echte psycholo-

og, die werkte volgens het principe *divide et impera* (*verdeel en heers, red.*). Daarnaast was hij ook de charmeur van de sponsors, hij verkocht zichzelf goed. Yurek verkocht in feite alles, volgens mij ook matches. *Immer ein bisschen falsch*, was dan ook zijn devies. Vic Ernon daarentegen was wel een rechtlijnig man, maar hij bracht niet hetzelfde geld mee als Strumilo. Die centen betekenden in 2006 dan ook de doodsteek voor de club, denk ik. Strumilo was op weg

gehaald met een camionette in het holst van de nacht. De grenzen waren die avond open voor een internationale wedstrijd. Later kon ik zelfs niet de transfer gaan afhandelen in Hongarije, omdat ik dreigde in de gevangenis te vliegen als smokkelaar. Die transactie gebeurde dan ook in Nederland. Wij kregen uiteindelijk een licentie voor hem, want Grozer was een staatsloze. We deden dus helemaal niets verkeerd, maar

"Jurgen Vandeweghe had het talent voor de Europese top, maar leefde niet genoeg voor zijn sport"

RENAAT VANDEMBROUCKE
Supporter Desimpel Torhout

de andere ploegen gingen daar niet mee akkoord. Dat leidde ertoe dat onze licentie werd ingetrokken enkele dagen voor de bekerfinale van 1988."

"Via een kort geding hebben we die finale toch gespeeld en gewonnen, maar de beker moesten we achteraf teruggeven. We hadden namelijk een compromis gesloten met de bond. Wij gaven de beker terug, maar mochten in erevisie blijven en Grozer was voortaan speelgerechtigd. Hij bleef echter niet lang, want een rijke apotheker haalde hem na twee jaar al naar Duitsland. De enige ploeg die dat jaar geen klacht indiende tegen ons, Zonhoven, werd trouwens kampioen. Immanente gerechtigheid, als je het mij vraagt."

2-3 WINST IN MALDEGEM

"Dat verhaal doet me denken aan een legendarische uitspraak van Johan, nadat we in 1995 opnieuw de beker wonnen", grijnst Renaat Vandembroucke. "*We staan hier op de pui van het stadhuis en deze beker is zeker, waarna het feest op de markt toen begon. Na de bekerwinst in 1995 werd onze ploeg trouwens fel verzwakt. West-Vlamingen Dirk Devlieger en Geert Lefevere vertrokken naar Maldegem, waar Strumilo trainer werd. In het seizoen 1996-1997 moesten we dan ook met onze verzwakte ploeg naar Maldegem, waar we een pak slaag verwachtten. Het was echter een gekke wedstrijd, waarbij zowat iedere supporter wel eens op het veld stond. Hallucinant als je die beelden achteraf op televisie zag. Het resultaat was er wel naar, Torhout zorgde met 2-3 voor een stunt en de spelers streken een mooie premie op."*

REACTIES

DIRK DEVLIEGER
Speler bij Desimpel Torhout in 1995

"Ingelegde trein was toen ongezien"

Receptie-hoekspeler Dirk Devlieger was 29 jaar toen hij de bekerfinale in 1995 speelde. "De manier waarop we ons kwalficeerden – door het grote Maaseik uit te schakelen – was al erg plectant", herinnert de West-Vlaming zich. "De ingelegde trein richting Hasselt met het bestuur en de supporters op de dag van de finale, dat was dan weer ongezien in België. Samen met de Europese duels, waarbij tot 2.000 man in het Torhouts zaaltje zat, is dat een herinnering om nooit te vergeten. Een echte uitblikker was er destijds niet bij ons, we vormden vooral een erg homogene groep. Normaal konden wij niet concurreren met topploegen als Maaseik en Roeselare, daarom gaf de bekerwinst extra voldoening. Zelf heb ik trouwens altijd beweerd dat ik nooit trainer zou worden, maar dat is intussen veranderd. Na een ongeval twaalf jaar geleden was ik zes jaar uit de volleybalwereld, maar dat was te pijnlijk. Ik ging eens kijken naar mijn oudste zoon Phil (*speler bij Optima Lendelede in Liga B, red.*) en ben nu coach van de scholieren bij VDK Gent, waar mijn twee jongste zonen spelen."

Foto RN

"De beelden van toen zijn volleybalerfgoed", vindt Red Dragon Stijn Dejonckheere

TORHOUT ◊ Op onze website www.kw.be zijn vanaf vrijdagavond meer foto's en zelfs legendarische beelden vanaf terug te vinden over de bekerfinale van 1995. De video's van toen komen bovendien uit het archief van een opmerkelijke verzamelaar.

Beelden van de bekerfinale tussen Torhout en Herentals vind je niet zomaar op YouTube of andere streamingsites terug. Toch blijken de beelden niet alleen in de archiefkelders van de televisiestations te zitten, maar staan ze ook op de harde schijf van een notoir verzamelaar. Niemand minder dan Stijn Dejonckheere (27) stelde zijn rijkdom aan archiefbeelden even ter beschikking. "Ben ik een volleybalarchiever? Dan voel ik me oud", grapt de Torhoutse libero van de Red Dragons en Knack Roeselare. "Het is alvast geen probleem om mijn video's te verspreiden. Iedereen moet deze beelden met volleybalerfgoed zien. Zelf heb ik nogal een drang om heel veel te bewaren. Zo heb ik net een server gekocht om alles op te slaan en die staat alweer bijna vol. Noem het narcistisch of gewoon *freaky*, maar ik heb iedere wedstrijd die ik heb gespeeld op video. Af en toe zitten daar grappige dingen tussen, die

je soms ziet passeren op de Facebookpagina Funny Volleyball Movies."

Op onze website – www.kw.be – vind je vrijdagavond niet alleen de beelden uit het archief van Stijn Dejonckheere terug. Je krijgt er ook een reeks foto's te zien van onze huisfotograaf Ronny Neirinck, die in 1995 aanwezig was in de sporthal van Hasselt.

Foto RN

KW.be Extra foto's en video's
Vrijdagavond op kw.be

BEKERWINST IN BEELD

TORHOUT
Voorzitter Windels gaat uit de bol

Johan Windels (65), de huidige voorzitter van CD&V Torhout, was voorzitter van de Torhoutse erevisieclub van 1978 tot 1996. De bekerwinst in 1995 was dan ook zijn laatste wapenfeit.

TORHOUT
Kapitein Lefevere ontvangt de beker

Kapitein Geert Lefevere, de huidige coach van Pervol Ruselede en psycholoog-psychotherapeut in het AZ Sint-Jan Brugge, ontving de beker uit handen van Philip Berben, lid van de Europese Volleybalbond.

TORHOUT
Euforie aan het Torhouts station

Deze vrienden vierden de beker bij aankomst in het station van Torhout. We herkennen van links naar rechts Andy Deruwe, Andy Deketelaere, Kurt Roose in leeuwenpak, Renaat Vandembroucke en Jürgen Damman.

Foto RN

VIC ERNON
Trainer-coach van Desimpel Torhout in 1995

"Herinner mij nog de krantenartikels"

Met Vic Ernon stond destijds een bekende naam aan het roer. Twintig jaar geleden was de ingeweken Gistelnaar met Waalse roots al één brok ervaring, maar op 81-jarige leeftijd is hij nog steeds actief bij de dames van VC Oudenburg-Gistel in tweede divisie. "Ik herinner mij nog het artikel met de fameuze *idiot* Yurek Strumilo (*ex-coach bij Torhout en toen coach bij Herentals, red.*), dat één dag voor de bekerfinale in de krant te lezen was", haalt Vic een leuke anekdote boven. "Het was samen

met Johan Windels, het leek wel een koppeltje. Yurek haalde aan dat ik eigenlijk niet al te veel van volleybal kende, maar daarna wonnen wij wel 3-1. Zelf ben ik altijd trainer geweest van twee ploegen, ook destijds in erevisie. Bij Torhout gaf ik training in de voormiddag en de namiddag, terwijl ik tweemaal per week 's avonds training gaf bij Paco Zedelgem. In al die jaren heb ik trouwens nooit een cent verdiend met volleybal, het was mij altijd om het plezier te doen. Op mijn leeftijd kan de gezondheid misschien snel achteruit gaan, maar ik ben een optimist en denk nog niet aan mijn volleybalpensioen."